

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **A. O.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Janem Tognerem, advokátem,
sídlem Na Haldách 21, 407 47 Varnsdorf,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2019, č. j. KUUK/110920/2019/DS,
JID: 132486/2019/KUUK/Koe,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. 10. 2019, č. j. KUUK/110920/2019/DS, JID: 132486/2019/KUUK/Koe, a rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf ze dne 19. 6. 2019, č. j. MUVA 275083/2019, **se pro nezákonnost zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2019, č. j. KUUK/110920/2019/DS, JID: 132486/2019/KUUK/Koe, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, (dále jen „městský úřad“) ze dne 19. 6. 2019, č. j. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

MUVA 275083/2019. Tímto rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) spočívajícího v tom, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Konkrétní skutek byl popsán tak, že neznámému řidiči vozidla Alfa Romeo, registrační značky „X“, byla dne 5. 5. 2018 v čase 7:33 hodin ve Varnsdorfu v části Studánka na silnici č. I/9 ve směru jízdy od Rumburku v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h automatizovaným prostředkem používaným při dohledu na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti změřena rychlost 92 km/h, s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru ± 3 km/h tedy 89 km/h. Za spáchání tohoto přestupku městský úřad podle § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložil pokutu ve výši 2 500 Kč. Současně městský úřad podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů uložil žalobci povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce nejprve uvedl, že k tomu, aby mohl být provozovatel vozidla v souladu s § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu z titulu objektivní odpovědnosti stíhán za přestupek, musí být primárně podle principů správního trestání prokázáno protiprávní jednání neztotožněného řidiče vozidla, tedy překročení maximální dovolené rychlosti. V projednávané věci ovšem doklad o měření, jakož i veškeré na něj navazující dokumenty nejsou důkazem způsobitelným k prokázání skutečnosti, že řidič vozidla nedostál svým povinnostem a nedodržel pravidla provozu na pozemních komunikacích. Předmětný doklad je totiž výstupem z automatizovaného měřicího zařízení, které město Varnsdorf provozuje k měření rychlosti projíždějících vozidel na základě smlouvy o nájmu měřicích zařízení ze dne 20. 9. 2017 uzavřené se společností Water Solar technology Ltd. (dále jen „WST“) jako pronajímatelem. V souvislosti s uvedenou nájemní smlouvou žalobce upozorňoval především na její čl. 2.1, čl. 2.6, čl. 2.7, čl. 2.8 a čl. 4.1, z jejichž obsahu je evidentní, že instalaci a nastavení zařízení, jakož i instalaci a údržbu souvisejících software a hardware fakticky provádí, resp. je oprávněn provádět pronajímatel, přičemž tento je i ekonomicky zainteresován na výsledcích měření.
3. Na shora uvedené skutečnosti upozorňoval žalobce i správní orgány obou stupňů. Namítal, že městský úřad se uvedenou námitkou vůbec nezabýval a žalovaný argumentoval tím, že mu nepřísluší posuzovat, zda podklady pro vydání rozhodnutí byly získány zákonným způsobem. Žalobce dále poukazoval i na to, že správní orgány upozornil na existenci judikatury Nejvyššího správního soudu, která se věnuje problematice měření rychlosti a jevila se mu příležitostí k posouzení dané situace, přičemž i v žalobě setrval na tom, že by měla být zohledněna při rozhodování o projednávané věci. Konkrétně se jednalo o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 10 As 107/2018-36. Žalobce poukázal na to, že žalovaný použití jakékoli judikatury odmítl jako celek s pouhým obecným odkazem na systém pramenů práva v právním řádu České republiky. Podle žalobce je především na subjektu měření, aby pouhé podezření z neobjektivní nebo protiprávnosti limitoval tím, že celý proces měření rychlosti bude plně transparentní. Dané Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ovšem v případě města Varnsdorf splněno nebylo. S ohledem na skutečnost, že o vině žalobce bylo rozhodnuto pouze na základě výstupu z měřicího zařízení v rámci měření rychlosti prováděného v rozporu se zákonem, podle žalobce existují důvodné pochybnosti, zda výstupy z předmětného zařízení nemohou být zmanipulované.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření uvedl, že doklad o měření považuje za způsobilý podklad, na jehož základě lze provádět úkony v souvislosti s projednáním přestupku provozovatele vozidla. K uzavření smlouvy o nájmu měřicích zařízení konstatoval, že je výlučně otázkou samostatné působnosti města Varnsdorf a žalovanému nepřisluší posuzovat, zda byla uzavřena v souladu s právními předpisy. Pokud jde o splnění zákonem stanovených podmínek pro měření rychlosti na území města Varnsdorf, žalovaný konstatoval, že místa pro měření schválila Policie České republiky, měřicí zařízení je certifikováno, data z něj stahuje Městská policie Varnsdorf, následně učiní verifikaci měření a předá oznámení o podezření ze spáchání přestupku městskému úřadu. Úkony v souvislosti se zjištěným protiprávním jednáním provádí k tomu věcně a místně příslušný správní orgán. Pronajímatel nemá podle žalovaného možnost ovlivnit nastavení požadovaného limitu, aniž by toto bylo v průběhu verifikace Městskou policií Varnsdorf zjištěno. Ohledně závaznosti žalobcem poukazovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu žalovaný uvedl, že se jimi necítí být vázán, neboť obecně rozsudky soudu jsou závazné pouze *ad hoc*, tj. výlučně pro konkrétní projednávanou věc. Navíc závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 10 As 107/2018-36, podle žalovaného nelze aplikovat při posuzování otázky zákonnosti měření rychlosti na území města Varnsdorf. Žalovaný se především neztotožnil s názorem Nejvyššího správního soudu týkajícím se hmotného zájmu třetích osob na výsledcích měření stacionárním zařízením. Měl za to, že takovýto hmotný zájem obecně existuje i v případě, kdy libovolný podnikatelský subjekt pronajímá měřicí zařízení za smluvní odměnu stanovenou paušální částkou za měsíc, a to zcela nezávisle na počtu zjištěných překročení stanovené rychlosti. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl, nicméně současně konstatoval, že případný rozsudek vydaný v relaci s poukazovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu bude akceptovat.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. V replice ze dne 24. 2. 2020 žalobce argumentoval obdobně jako v žalobě. Navíc v reakci na tvrzení žalovaného uvedl, že posouzení toho, zda smlouva o pronájmu měřicích zařízení spadá do působnosti města Varnsdorf a zda byla uzavřena v souladu s právními předpisy, je pro danou věc zcela bezpředmětné. Naprosto irrelevantní žalobce shledal rovněž argumentaci žalovaného ohledně způsobu, jakým údajně měly v obecné rovině probíhat jednotlivé procesy při zaznamenávání měření rychlosti a následném zpracování. Žalobce se neztotožnil ani s úvahou žalovaného o hmotném zainterесování subjektu provádějícího měření rychlosti. Zastával názor, že pokud je pronajímatel odměňován za každé jedno změřené překročení rychlosti, platí přímá úměra: čím více přestupků, tím větší odměna.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tím výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. V projednávané věci mezi účastníky řízení není sporu o skutkovém stavu vyplývajícím z obsahu správního spisu, pokud jde o zjištění, že při měření rychlosti ve Varnsdorfu v části Studánka na silnici č. I/9 ve směru od Rumburku byla blíže neurčenému řidiči vozidla Alfa Romeo, registrační značky „X“, jehož provozovatelem je žalobce, v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, naměřena automatickým stacionárním radarem rychlost 89 km/h. Předmětem sporu je posouzení zákonnosti provedeného měření rychlosti, a to s ohledem na § 79a zákona o silničním provozu.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro posouzení otázky týkající se zákonnosti provedeného měření. Podle záznamu o měření pořízeného dne 5. 5. 2018 bylo měření rychlosti provedeno silničním rychloměrem UnicomSPEED-OMR, výrobní číslo CAM18000745, v České republice typově schváleným Českým metrologickým ústavem. Ze smlouvy o nájmu měřících zařízení uzavřené dne 20. 9. 2017 na dobu 24 měsíců mezi městem Varnsdorf jako nájemcem a společností WST jako pronajímatelem (dále jen „nájemní smlouva“ nebo „smlouva“) vyplývá závazek pronajímatele nájemci instalovat a pronajmout tři zařízení pro měření rychlosti na pozemních komunikacích, poskytnout a integrovat software pro správu a zpracování přestupků z automatizovaného měření do prostředí nájemce, průběžně specifikovat výpočetní výkon a diskový prostor pro chod SDP, uživatelskou podporu, legislativní maintenance a servisní služby a poskytnout další služby související se zajištěním instalace a provozu měřících zařízení a SDP (čl. 2.1 smlouvy). V čl. 2.3 nájemní smlouvy se pronajímatel zavázal, že měřící zařízení budou po celou dobu účinnosti této smlouvy schopna provádět automatizované měření rychlosti vozidel 24/7, odpovídat požadavkům stanoveným příslušnými právními předpisy a mít vlastnosti a funkcionality specifikované přílohou. Smluvní strany se dohodly, že pronajímatel nainstaluje měřící zařízení v lokalitách Varnsdorf – Studánka na silnici č. I/9, Varnsdorf – ulice Čsl. letců a Varnsdorf – ulice Plzeňská (čl. 2.4 smlouvy). Smluvní strany se dále dohodly, že nastavení tolerance měřících zařízení a dalších parametrů souvisejících s jejich provozem je výlučně v Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

kompetenci nájemce s tím, že pronajímatel poskytne nájemci nástroj k nastavení tolerance buď přímo odpovědnou osobou na straně nájemce, nebo na základě výlučného pokynu nájemce nastavení provede sám. Odměna pronajímatele za předmětné plnění byla sjednána v čl. 4.1 smlouvy následovně: „*Pronajímatel má nárok na částku 300 Kč bez DPH za každé jedno měření, přičemž jedním měřením se rozumí automatické (zcela nezávislé na konání Pronajímatele) předání takových dat o jednom měření z Měřicího zařízení do SDP, která splňují provozní parametry nastavené Nájemcem pro detekci přestupků (byl překročen Nájemcem určený limit maximální rychlosti a data jsou v souladu s požadavky danými platnými právními předpisy, především pak zákonem o metrologii) a obsahují veškerá data (včetně metadat a obrazových dat) o měření (možném přestupku) umožňující následné vyhodnocení a řešení přestupku překročení maximální povolené rychlosti na úrovni městské policie a správního orgánu v souladu s platnými právními předpisy ...*“ Součástí správního spisu je rovněž dokument vyhotovený dne 15. 1. 2018 Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, územní odbor Děčín, dopravní inspektorát, ve kterém jsou uvedena místa určená k měření rychlosti v období leden 2018 až prosinec 2018. Jedním ze tří míst určených pro úsekové měření je silnice č. I/9 ve Varnsdorfu v části Studánka, začátek úseku ve směru od Rumburku 100 m za začátkem obce, konec úseku ve směru od Svoru 250 m za začátkem obce.

11. Podle § 79a zákona o silničním provozu platí, že „*[z]a účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*“
12. Výkladem právě citovaného ustanovení zákona o silničním provozu v návaznosti na podmínky, za kterých lze považovat participaci třetí osoby (pronajímatele měřicího zařízení) na měření rychlosti za zákonnou, či nezákonnou, se již několikrát v rámci své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud. Za klíčový judikát, který dosud nebyl překonán, zdejší soud ve shodě se žalobcem považuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 10 As 107/2018-36, publ. pod č. 3765/2018 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz, jenž myšlenkově navázal na předchozí rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014-27, dostupný na www.nssoud.cz. Zdejší soud nemá na rozdíl od žalovaného žádné pochybnosti o tom, že závěry uvedené v prvně jmenovaném rozsudku jsou plně aplikovatelné na nyní projednávanou věc. Případ projednávaný Nejvyšším správním soudem se totiž v podstatných okolnostech nijak neliší od věci nyní posuzované zdejším soudem.
13. Z uvedeného rozsudku vyplývá, že instalaci a nastavení automatických stacionárních měřicích zařízení, jakož i údržbu software a hardware těchto zařízení, které jinak užívá obecní policie, sice mohou provádět třetí osoby, avšak není přípustné, aby takováto třetí osoba současně měla jakýkoli hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení. Z rozsudku dále plyne, že Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako nezákonnou situaci, kdy pronajímatel měřicího zařízení měl s městem v rámci nájemní smlouvy sjednanou odměnu za zaznamenaný přestupek. Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl: „*Stěžovatel má naprostou pravdu, že druhá složka odměny ve výši 65 Kč za jeden zaznamenaný přestupek je jasná majetková účast na výsledku provozu zařízení. To však zpochybňuje objektivitu měření, neboť servis a upgrade zařízení provádí osoba, která má přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. NSS neříká, že snad pronajímatelka skutečně systém nekale ovlivnila v zájmu zajištění co nejvyššího příjmu. Ovšem již jen samotná skutečnost, že bylo v Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*“

jejím obchodním zájmu tak učinit, a že v rámci práv a povinností stanovených smlouvou tak pronajímatelka činit mohla, zásadním způsobem problematizuje výpovědní hodnotu důkazů shromážděných spornými zařízeními.“ K tomu Nejvyšší správní soud v daném rozsudku doplnil, že ani případné smluvní deklarace o tom, že pronajímatel nemá žádný vliv na nastavení měřicích zařízení či na průběh správního řízení, nic nemění na závěru o nezákonnosti participace pronajímatele na měření.

14. S ohledem na výše předestřená smluvní ujednání obsažená v nájemní smlouvě ze dne 20. 9. 2017, která výslovně předpokládají hmotnou participaci pronajímatele WST na výsledku měření rychlosti (čl. 4.1), ve spojení s vlivem na veškerou údržbu a servis hardware i software včetně jejich instalace a aktualizace (čl. 2.1), má soud za to, že v projednávané věci došlo k porušení § 79a zákona o silničním provozu. Tento závěr zdejšího soudu přitom s ohledem na výše citované jednoznačné závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 107/2018-36 nemůže zvrátit ani čl. 4.2 nájemní smlouvy, který pojednává o tom, že pronajímatel nemá žádný vliv na rozsah a parametry měření a že pronajímatel nemůže ovlivnit výši celkově nárokováné odměny za všechna měření. Na uvedeném závěru zdejšího soudu nic nemění ani to, že umístění stacionárních radarů určila Policie České republiky, ani to, že město Varnsdorf rozhoduje o nastavení tolerance zařízení; je to totiž pronajímatel, kdo každý rok provádí update software, metrologické ověření a celkově provádí servis zařízení. Nastavení pronájmu měřicího zařízení shora popsáním způsobem tak podle názoru soudu vzbuzuje důvodné pochybnosti o objektivitě celého přestupkového procesu a zákonnosti získaných důkazů.
15. Jen na okraj soud dále poznamenává, že k obdobným závěrům dospěl již ve svém rozsudku ze dne 10. 7. 2020, č. j. 15 A 111/2019-66, jímž na základě žaloby Ministerstva vnitra pro nezákonnost zrušil usnesení Rady města Varnsdorf ze dne 14. 3. 2019, č. j. 104/2019/1 a č. j. 104/2019/2, kterými rada města rozhodla o uzavření smlouvy o nájmu měřicích zařízení se společností WST, k čemuž došlo dne 9. 4. 2019. V tomto rozsudku zdejší soud vyslovil, že daná smlouva ve spojení s oběma usneseními rady města ze dne 14. 3. 2019 jsou ve zjevném a hrubém rozporu s § 79a zákona o silničním provozu, neboť výslovně předpokládají hmotnou participaci pronajímatele WST na výsledku měření ve spojení s vlivem na veškerou údržbu a servis hardware i software včetně jejich instalace a aktualizace.
16. Vycházeje ze shora uvedené argumentace soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu, což je činí nezákonným. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro jeho nezákonnost zrušil. Vzhledem k tomu, že stejnou nezákonností bylo stiženo i rozhodnutí městského úřadu, soud je v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

AT; podání žaloby a repliky – 2 x § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. srpna 2020

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)